

РЕШЕНИЕ

№ 19511

гр. София, 10.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 04.10.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Маруся Йорданова

**ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска
Виржиния Петрова**

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Христина Христова, като разгледа дело номер **6046** по описа за **2024** година докладвано от съдия Виржиния Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на М. М. А. чрез процесуалния й представител адв. С. П., срещу Решение № 2328 от 17.05.2024г. по нахд № 5453/2023 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 147-ми състав. С обжалваното решение е потвърден Електронен фиш (ЕФ) серия К № 4818033/21, издаден от СДВР, с който на основание чл. 189 ал.4, във вр. с чл. 182 ал. 1, т.3 от ЗДвП на жалбоподателя А. е наложено административно наказание „Глоба” в размер на 100 лева за нарушение на чл. 21, ал.1 от ЗДвП.

В жалбата се твърди, че решението е постановено при допуснати съществени процесуални нарушения-касационно основание по чл.348, ал.1, т.2 от НПК. Според жалбоподателя съдът е допуснал нарушение на основните процесуални принципи заложиени е чл.13, чл.14 и чл.107 от НПК като не е уважил доказателственото му искане да изиска от СДВР депозирана по реда на чл.189, ал.5 от ЗДвП декларация във връзка с издадения ЕФ К4818033 като по този начин е постановил неправилно и необосновано решение, при неизяснена фактическа обстановка. На следващо място касаторът счита, че нарушението е останало недоказано като съдът не е събрал изисканата от него информация относно ограничението на скоростта в пътен участък

от [населено място], [улица]. По същество от съда се иска да отмени обжалваното решение и потвърдения с него ЕФ, а в условията на алтернативност делото да бъде върнато за разглеждане от друг състав.

В открито съдебно заседание касаторът, редовно уведомен, не се явява и не се представлява. Депозирана е молба от адв. П., с която не възразява да бъде даден ход на делото, заявява, че няма нови доказателствени искания, изразява становището си по същество и претендира разноски.

Ответникът по касационната жалба СДВР, се представлява от юрк. П., който оспорва жалбата и претендира юрисконсултско възнаграждение

Участващият в производството прокурор от СГП счита, че жалбата е неоснователна.

Административен съд - София-град, XXV касационен състав, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14-дневен срок от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт и същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество същата е неоснователна.

За да постанови оспорваното решение, районният съд е приел за установено от фактическа страна, че на 26.04.2021г. в 17:41 часа в [населено място], по [улица] до номер 47, М. М. А. е управлявала МПС Л. Р. с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на „Дипломат Карс“ ЕООД със скорост 75 км/ч при ограничение на скоростта 50 км/ч. Нарушението било установено и заснето с автоматизирано техническо средство АТСС С, което представлява мобилна система за видеоконтрол на нарушенията на правилата за движение. С Електронен фиш серия К № 4818033 й е наложена „Глоба” в размер на 100 лева на основание чл. 189 ал.4, във вр. с чл. 182 ал. 1, т.3 от ЗДвП за нарушение на чл. 21, ал.2 вр.ал.1 от ЗДвП

В изпълнение на изискванията на чл.314, ал.1 НПК, вр. чл.84 ЗАНН, въззивният съд е разгледал жалбата по същество, като е изследвал правилното приложение на процесуалния и материалния закон. Въз основа на цялостен анализ на събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, както и на приложимите правни норми, съдът е обосновал изводи, които настоящият съдебен състав изцяло споделя.

Несъстоятелни са твърденията на касатора за допуснати съществени процесуални нарушения при събиране на доказателствения материал и установяване на значимите за спора факти. Видно от представените материали, в открито съдебно заседание, проведено на 19.06.2023г. /л.29 от нахд №5453/2023г. по описа на СРС/, съдът е намерил за основателно направеното от страна на адв. П. доказателствено искане да бъде изискана в цялост административната преписка, в това число и депозирана от М. М. А. декларация по чл.189, ал.5 от ЗДвП, като е постановил определение в горния смисъл. Със съпроводително писмо с вх. № 192097/05.07.2023г. по описа на СРС, от СДВР, Отдел „Пътна полиция“ са представени заверени копия на цялата административнонаказателна преписка, като изрично е посочено, че собственикът на МПС не е подавал декларация по чл.189, ал.5 от ЗДвП. Предвид изложеното неоснователно се явява възражението на жалбоподателя за допуснато съществено процесуално нарушение във връзка с така направеното доказателствено искане.

Процесуалният представител на жалбоподателя е отправил бланкетно възражение, че така представената преписка не е представена в цялост и е направил повторно същото

доказателствено искане, тъй като автомобилът бил закупен от лицето посочено в декларацията.

Съгласно разпоредбата на чл. 188, ал. 1 от ЗДвП, собственикът или този, на когото е предоставено моторното превозно средство, отговаря за извършеното с него нарушение. Собственикът се наказва с наказанието, предвидено за извършеното нарушение, ако не посочи на кого е предоставил моторното превозно средство. А според, ал. 2 на чл. 188 от ЗДвП, когато нарушението е извършено при управление на моторно превозно средство, собственост на юридическо лице, предвиденото по този закон наказание се налага на неговия законен представител или на лицето, посочено от него, на което е предоставил управлението на моторното превозно средство.

Анализът на тези разпоредби сочи, че същите уреждат субектите на административното наказване по този закон, доколкото са възможни, а и често срещани случаите, в които собственикът, респ. законният представител на ЮЛ - собственик и този, който управлява МПС са две различни лица. Законът предвижда с оборима презумпция, че отговорност носи собственикът, съответно законният представител на ЮЛ - собственик на превозното средство, доколкото не е установено, че конкретното нарушение е извършено от друго лице. В този смисъл е предвидил именно собственикът - физическото лице, респ. законният представител на юридическото лице - собственик, да може да се освободи от административна отговорност, когато не е извършил лично установеното административно нарушение като посочи, чрез попълване на декларация, лицето, което е управлявало превозното средство в момента на нарушението.

Съгласно чл. 189, ал. 5, изр. 2 от ЗДвП, в 14-дневен срок от получаването на електронния фиш собственикът заплаща глобата или предоставя в съответната териториална структура на Министерството на вътрешните работи писмена декларация с данни за лицето, извършило нарушението, и копие на свидетелството му за управление на моторно превозно средство. На лицето, посочено в декларацията, се издава и изпраща електронен фиш по ал. 4 за извършеното нарушение. Първоначално издаденият електронен фиш се анулира.

По делото е представена справка, от която се установява, че процесното МПС с рег. [рег.номер на МПС] е собственост на „Дипломат Карс“ ЕООД, чийто управител и едноличен собственик на капитала е жалбоподателя М. М. А.. От същата като доказателство е представена само една неподписана декларация/л.20 от делото на СРС/, в която е посочено, че автомобилът е бил управляван от А. Д. Д. с ЕГН [ЕГН] без данни, от които да се установява, че същата е изпратена и/или депозирана в СДРВ, отдел „Пътна полиция“, както и кога е сторено това. В представената декларация липсва вписване и на обстоятелството, че се представя свидетелство за управление на лицето, което се сочи за водач, съгласно изискванията на закона, като такова не е представено и по делото. Относно твърдението, че именно посоченото в представената декларация лице е собственик на автомобила, следва да бъде отбелязано, че в хода на производството не е оспорена представената от АНО справка за собственост на МПС. От страна на жалбоподателя не са представени и доказателства в тази насока (договор за покупко-продажба и пр.). Предвид всичко изложено, според настоящия съдебен състав, районният съд правилно не е намерил основания повторно да изиска такава информация от АНО, както и че не е налице превратно тълкуване на доказателствения материал, довело до невярно установяване на фактите по делото или тяхната непълнота, в какъвто смисъл са наведените от

касатора възражения.

Правилно районният съд е оставил без уважение и доказателствените искания касателно пътен участък от [населено място], [улица], тъй като същите не са свързани с предмета на делото, а именно извършено в [населено място], по [улица] до номер 47 нарушение на правилата по ЗДвП.

Нарушението е безспорно установено и правилно е санкциониран законният представител на юридическото лице – собственик на моторното превозно средство, като е налице конкретно отбелязване в електронния фиш, че отговорността му е ангажирана именно в това му качество.

Предвид изложеното, оспореното решение е постановено в съответствие с процесуалния закон и при правилно приложение на материалния закон и следва да бъде оставено в сила.

При този изход на правния спор основателната се явява претенцията на ответника за присъждане на разноски, които на основание чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ следва да бъдат определени в размер на 80 /осемдесет/ лева и възложени в тежест на касатора.

Водим от горното, Административен съд София-град, XXV касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2328 от 17.05.2024г. по нахд № 5453/2023 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 147-ми състав.

ОСЪЖДА М. М. А. с ЕГН [ЕГН] да заплати на СДВР сумата от 80 /осемдесет/ лева за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.